

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Olgy Petrové a soudců JUDr. Davida Vláčila a JUDr. Ladislavy Mentbergerové ve věci žalobce **Mgr. Bronislava Š.**, nar. xxx, advokáta, se sídlem xxx, zast. Mgr. Danem Modlitbou, advokátem se sídlem Na Bělidle 2/830, 150 00 Praha 5, proti žalované **PRVNÍ ČESKÁ STAVEBNÍ A OBCHODNÍ, a.s.**, IČO 25640054, sídlem Plzeňská 1270/97, Košíře, 150 00 Praha 5, zast. Mgr. Jiřím Zájedou, advokátem, se sídlem Terrerova 1356/6, 149 00, Praha 4, **pro zaplacení 105.850,80 s příslušenstvím**, k odvolání žalované proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 22. února 2016 č.j. 4 C 328/2015-13 opraveného usnesením téhož soudu ze dne 8. dubna 2016 č.j. 4 C 328/2015,

t a k t o :

I. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku I. **p o t v r z u j e**, ve výroku II. **se p o t v r z u j e** s tím, že náklady řízení jsou splatné k rukám Mgr. Dana Modlitby, advokáta.

II. Žalovaná je povinna **zaplatit** žalobci na náhradě nákladů odvolacího řízení částku 6.824,40 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Dana Modlitby, advokáta.

Odůvodnění

Napadeným rozsudkem (vydaným jako rozsudek pro uznání) soud I. stupně žalované uložil zaplatit žalobci částku 105.850,80 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8 % ročně z částky 105.850,80 Kč od 1. 9. 2015 do zaplacení, a to do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok I.) a

současně žalované uložil (výrokem II.) zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v částce 25.766,20 Kč, a to rovněž do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku. Soud I. stupně zdůraznil, že rozhodoval o tvrzeném nároku žalobce na zaplacení uvedené částky z titulu neuhrazeného vyúčtování právních služeb. Usnesením ze dne 6. 11. 2015 sp. zn. 4 C 328/2015 soud I. stupně žalovanou v souladu s ust. § 114b zák. č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád [dále jen „o.s.ř.“] vyzval, aby se ve lhůtě 30 dnů ode dne doručení uvedeného usnesení písemně vyjádřila ve věci samé k žalobě, která jí byla doručena spolu s ním. Zároveň soud žalovanou uvedeným usnesením poučil o následcích nesplnění této výzvy vyplývajících ze shora uvedeného zákonného ustanovení. Dne 19. 11. 2015 bylo uvedené usnesení doručeno žalované do její datové schránky. Žalovaná se k žalobě nevyjádřila. Proto soud I. stupně vůči ní a s odkazem na ust. § 114b a ust. § 153a o.s.ř. vydal rozsudek pro uznání, maje za to, že žalovaná uznala nárok, který je žalobou uplatňován. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud I. stupně podle výsledku sporu, odvolal se přitom na ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. Opravným usnesením pak soud I. stupně zhojil nedostatky v záhlaví napadeného rozsudku, pokud se týkaly označení zástupců účastníků.

Včasným odvoláním napadla rozsudek pro uznání žalovaná, která soudu I. stupně vytýkala, že žalobce „v obsahu žaloby řádně nedoložil tvrzený nárok“. Žalovaná měla za to, že žalobcem fakturovaná částka je šikanózní a nepoctivá. Napadený rozsudek je podle ní projevem libovůle a porušuje princip spravedlivého procesu podle čl. 36 odst. 1 úst. zák. č. 2/1993 Sb. Nečinnost žalovaného účastníka nemůže být spojována s uznáním nároku, kdy bylo odkazováno na plenární nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 42/08. O ústavnosti ust. § 153a o.s.ř. nyní rozhoduje plénum Ústavního soudu. I proto žalovaná navrhuje přerušení řízení. Následně se v čl. III. svého odvolání žalovaná podrobně vyjadřovala k uplatněnému nároku věcně. Použil-li tak soud I. stupně k vydání rozsudku pro uznání ustanovení procesního práva, která jsou podle mínění žalované v rozporu s ústavním pořádkem České republiky, je namístě, nebude-li řízení přerušeno, napadený rozsudek zrušit a věc vrátit soudu I. stupně k dalšímu řízení. Při nařízeném jednání byla odvolací argumentace doplněna tak, že nevydal-li soud ve věci platební rozkaz, nebyl přesvědčen o důvodnosti nároku a neměl vydávat ani rozsudek pro uznání.

Žalobce se k podanému odvolání písemně nevyjádřil, v nařízeném odvolacím jednání s podrobnou argumentací navrhoval, aby byl napadený rozsudek z věcně správných důvodů v něm uvedených potvrzen.

Odvolací soud přezkoumal v nařízeném jednání rozsudek pro uznání podle § 212a odst. 4 o.s.ř. ovšem jen ze zákonem připuštěných důvodů uvedených v § 205b o.s.ř., podle kterého jsou o rozsudku pro uznání odvolacím důvodem pouze vady uvedené v § 205 odst. 2 písm. a) o.s.ř., tj. skutečnost, že nebyly splněny podmínky řízení, rozhodoval věcně nepřislušný soud prvního stupně, rozhodnutí prvního stupně vydal vyloučení soudce nebo soud prvního stupně byl nesprávně obsazen a dále skutečnosti nebo důkazy, jimiž má být prokázáno, že nebyly splněny předpoklady pro vydání rozsudku pro uznání.

Ze zákonné úpravy (§ 153a odst. 1 a 3, § 99 odst. 1 a 2 o.s.ř., § 205 odst. 2 písm. a) a § 205b o.s.ř.) rovněž vyplývá, že přezkoumání rozsudku pro uznání je dále možné - vedle výše uvedených vad vymezených v § 205 odst. 2 písm. a) o.s.ř. - jen z hlediska naplnění všech zákonem stanovených předpokladů pro jeho vydání. V případě, že rozsudek pro uznání byl vydán na základě fikce uznání (§ 153a odst. 3 o.s.ř.), jako je tomu i v projednávané věci, jsou formálními předpoklady pro vydání rozsudku pro uznání předpoklady, za nichž tato fikce uznání vzniká (§ 114b o.s.ř.). Jsou-li tyto předpoklady pro vydání rozsudku pro uznání

splněny (a odvolatel v dané věci nic jiného netvrdí), právní posouzení věci se omezuje již jen na to, zda nejde o věc, v níž nelze uzavřít nebo schválit smír. Možnost rozhodnutí rozsudkem pro uznání upravuje občanský soudní řád v ust. § 153a odst. 1 a 3, podle něhož uzná-li žalovaný v průběhu soudního řízení nárok nebo základ nároku, který je proti němu žalobou uplatňován, rozhodne soud rozsudkem podle tohoto uznání. Rozsudkem pro uznání rozhodne soud také tehdy, má-li se zato, že žalovaný nárok, který je proti němu žalobou uplatňován uznal. Tak je tomu v případě výzvy podle ust. § 114b odst. 5 o.s.ř. tehdy, jestliže se žalovaný bez vážného důvodu na výzvu soudu, učiněnou podle § 114b odst. 1 o.s.ř. včas nevyjádří a ani ve stanovené lhůtě soudu nesdělí, jaký vážný důvod mu v tom brání. Pak se má za to, že nárok, který je proti němu žalobou uplatňován, uznává, pokud o tomto následku byl poučen.

Odvolací soud po přezkoumání obsahu spisu v poměrech projednávané věci shledal, že soud prvního stupně žalovanou řádně vyzval ve smyslu § 114b odst. 1 o.s.ř., aby se k žalobě vyjádřila a žalovaná zcela na výzvu soudu I. stupně rezignovala a vyjádření, natož v určené lhůtě, nepodala (což ani nezpochybňuje), přestože byla poučena, že v takovém případě bude mít soud za to, že nárok proti ní žalobcem uplatněný zcela uznává. V tomto případě platí podle § 114b odst. 5 o.s.ř. zákonná fikce, že nárok žalovaná uznala a soud prvního stupně zcela správně podle § 153a o.s.ř. rozhodl rozsudkem podle tohoto uznání, neboť neměl jinou možnost, než takový rozsudek vydat, když žalovaná ani ve stanovené lhůtě soudu nesdělila, jaký vážný důvod jí případně v podání vyjádření bránil. Skutečnosti, které žalovaná v odvolání obšírně uvádí a jimiž po věcné stránce zpochybňuje žalobou uplatněný nárok (např. tvrzením, že žaloba je budována na nepravdivých skutkových údajích), nejsou pro posouzení věci relevantní. Soud I. stupně totiž nerozhodoval na základě prováděného dokazování, ale napadený rozsudek vydal jen v důsledku absolutní nečinnosti žalované. Považovala-li žalovaná nárok za neoprávněný, nic jí nebránilo na základě výzvy soudu I. stupně svou obranu ve včasém vyjádření uplatnit. Tím by soudu I. stupně umožnila se onou obranou zabývat. Pokud tak neučinila, stává se její až v odvolání uplatněná věcná obrana zcela bezvýznamnou.

Je-li pak namítáno, že žalobce „nedoložil“ tvrzený nárok, pak uvedená skutečnost logicky nebrání vydat rozsudek pro uznání, neboť podkladem pro rozsudek pro uznání je nárok žalobou uplatněný, tedy vymezený (pouhými) žalobními tvrzeními. Je bez významu, zda žalobce ke svým tvrzením označil, popř. předložil nějaké důkazy; k nim soud při vydání rozsudku pro uznání, který se nevydává na základě výsledků jakéhokoliv dokazování, nepřihlíží. Výtky obšírně směřované k ústavnosti ust. § 114b a § 153a o.s.ř., z nichž správně soud I. stupně vycházel, nejsou rovněž na místě, neboť nálezem pléna Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 13/15 (publikován pod č. 211/2016 Sb.) byl v mezidobí návrh na zrušení uvedených ustanovení, opřený m.j. o obdobnou argumentaci, jakou nyní proti těmto ustanovením snáší žalovaná, pro nedůvodnost zamítnut; tamtéž se pak soud ochrany ústavnosti vypořádal s regulérností zákonné fikce uznání nároku. Již proto na věc nelze vztáhnout žalovanou vyzdvihovaný nález pléna téhož soudu sp. zn. Pl. ÚS 42/08, který se uvedenou situací výslovně nezabýval. Za popsané procesní situace - logicky - nebyly splněny předpoklady přerušení řízení do doby rozhodnutí Ústavního soudu (§ 211, § 109 odst. 1 písm. c/ per analogiam o.s.ř.), neboť tento soud již rozhodl.

Vzhledem k tomu, že podmínky pro vydání rozsudku pro uznání podle § 153a o.s.ř. byly splněny, není odvolání žalované důvodné a odvolací soud podle § 219 o.s.ř. napadený rozsudek ve výroku o věci samé jako věcně správný potvrdil a to včetně závislého výroku o nákladech řízení, který upřesnil jen co do vymezení platebního místa ve smyslu ust. § 149 odst. 1 o.s.ř., když přiznané náklady řízení jsou splatné k rukám advokáta. Uvedený dílčí

nedostatek evidentně souvisel se soudem I. stupně posléze opravenou písařskou chybou v označení zástupců účastníků, která se však již nepromítla odpovídajícím způsobem též do nákladového výroku. Výše nákladů řízení byla soudem I. stupně vypočtena zcela správně.

O nákladech odvolacího řízení, jež sestávají z 1 odměny za úkon právní služby (zastoupení advokátem při odvolacím jednání) v částce 5.340 Kč a 1 paušální náhrady hotových výdajů á 300 Kč dle § 7 a násl. a § 13 odst. 1 a 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. včetně DPH rozhodl odvolací soud na podkladě obdobných úvah jako soud I. stupně (ust. § 224 odst. 1 a 142 odst. 1 o.s.ř.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **l z e** do dvou měsíců od jeho doručení podat dovolání k Nejvyššímu soudu ČR a to prostřednictvím soudu I. stupně. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat dovolací soud. Dovolatel musí být zastoupen advokátem. Proti výroku I. dovolání přípustné není.

V Praze dne 3. listopadu 2016

JUDr. Olga Petrová v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Helena Rezková